

[Hans Hansen (Rørby).]

nomisk Forpligtelse, som man ikke uden videre kan gaa fra, hvorfor vi vil mene, det er bedre, naar der bliver sagt to Trediedeles Majoritet fremfor Halvdelen; man har dog en Mulighed for ikke at paadrage sig en saadan Forpligtelse, hvis der kræves kvalificeret Majoritet.

Vi fra vor Side vil undlade at stemme for de Ændringsforslag, der rører ved det principielle, men stemme for Ændringsforslag Nr. 8, og ved tredje Behandling vil vi stemme imod Lovforslaget, saaledes som jeg har motiveret det.

Ministeren for offentlige Arbejder (Carl Petersen): Jeg takker for den indgaaende Behandling, Lovforslaget er blevet underkastet i Udvalget, ligesom jeg takker Fler-tallet for den Tilslutning, det har givet til de Ændringsforslag, jeg har stillet.

Jeg er enig med Udvalget i, at det er uheldigt, hvis Funktionærerne ved Privatbanerne skal deltage i Omkostningerne ved eventuel Modernisering, da deres lønmæssige Placering i Forhold til andre Tjenestemænd jo ingenlunde sætter dem i Stand til at bære de Afsavn, der her kunde blive Tale om.

Jeg er ligeledes enig med Udvalget i de Betragtninger, der anføres om de gamle Pensionister, at det var meget ønskeligt, hvis der kunde findes en Form, hvorefter denne Uretfærdighed mod disse gamle Mennesker kunde bringes ud af Verden. Jeg skal være villig til at prøve paa at faa de to Parter sammen. Spørgsmaalet kan dog ikke være større, end at der med lidt god Vilje fra begge Sider maa kunne forhandles til et Resultat, og det glæder mig overordentligt, at hele Udvalget staar bag et saadant Krav, da jeg maa gaa ud fra, at dette vil lette Sagens Løsning noget.

Det fremgaar endvidere af Betænkningen, at det er Udvalgets Mening, at Betingelsen for at yde Støtte efter Loven maa være, at de interesserede Kommuner er villige til at gaa ind for en Sikring af Banens Fremtid; jeg er ligeledes enig med Udvalget deri, og jeg skal sørge for, at de Direktiver, der skal gives det i § 4 nævnte Udvalg, som skal afgøre, hvem der skal nyde godt af Loven, bliver formet saadan, at dette i høj Grad tages med i Betragtning. Det samme gælder med Hensyn til, at der maa foretages en Forenkling af Driften, hvor det kan lade sig gøre, saaledes at disse Baner ikke har unyttige Udgifter til Administrationen eller til unødvendige tekniske Anlæg.

Som det fremgaar af de stillede Æn-

dringsforslag, har det ikke været muligt at skabe Enighed om Omkostningernes Fordeling. Jeg har ment det forsvarligt, at Staten ydede 1 Mill. Kr. mere, end Forslaget lød paa, og havde ventet, at der da kunde være opnaaet Enighed med Partiet Venstre om dette, men det lod sig ikke gøre. Jeg skal senere sige nogle Bemærkninger herom.

Med Hensyn til Ønsket om, at Trafikudvalget skal fremme sit Arbejde, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sige, at det er mit Indtryk, at dette Trafikudvalg er kørt fast; det har, saa vidt jeg kan bedømme, ikke været muligt at naa frem til et Forslag, som kunde samle et Flertal.

Jeg deltager i Beklagelsen over, at det ikke er lykkedes at finde en Løsning, da jeg er af den bestemte Opfattelse, at man bør søge gennemført en Plan for Trafikken paa en saadan Maade, at vi hindrer en Gentagelse af de Tilstande, som var fremherskende før Krigen. Det er ikke i nogens Interesse, at Fragtbilerne og Rutebilerne kører sideløbende med Privatbanerne og paafører disse Baner Underskud, som derefter skal dækkes af Stat og Kommuner. Det er heller ikke i Samfundets Interesse, at der er Adgang til saa fri Konkurrence. Vognmændene imellem, at det til sidst bliver Færdsselsikkerheden, der maa undgåede for Konkurrencen. Alle, der kender til disse Forhold, ved, at der tit af Konkurrencehensyn køres ikke alene 8 Timer daglig, men det dobbelte. Nu vil man maaske sige hertil: Ja, men Chaufførernes Organisation maa passe, at dette ikke sker. Det er vel rigtigt for Chaufførernes Vedkommende, men det gælder ikke det store Antal Vognmænd, der selv kører. Vi ved, at mange Færdsselsulykker har deres Aarsag heri.

Der er ogsaa Grund til at tro, at den Dag, da der kommer flere Lastbiler her til Landet — og det sker før eller senere —, vil de mere eller mindre opslidte Vogne blive solgt paa Afbetaling, og da vi kender den Motorsyge, mange Mennesker lider af, kan man godt regne med, hvis der ikke skabes en fornuftig Plan, at mange, som er i Besiddelse af nogle faa Tusinde Kroner, da begynder for sig selv. Resultatet er næsten paa Forhaand givet: selv mister de Pengene, som bliver sat i Virksomheden, men det værste er, at de som Regel ogsaa ødelægger det for andre, der ellers driver Virksomheden paa en sund Basis.

Jeg vil derfor med den Anledning, der her er givet, meddele, at det er min Agt at indkalde Trafikudvalget og prøve at finde en Løsning paa dette Spørgsmaal. Ændringsforslagene under Nr. 1, 3 og 5